Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Akademika Mirka Maleza 3, Ivanec

Poslovni broj: Ovr-131/2023-42

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sutkinji tog suda Nataši Sever, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Gordane Družinić, u ovršnom predmetu ovrhovoditeljice Nevenke Dobrović, OIB: 41947551073 iz Varaždina, T. Masaryka 10, koju zastupa punomoćnik Marko Hreljac, odvjetniku u Varaždinu, protiv 1. ovršenice Božice Martinčević, OIB: 24635957159 iz Grede, Greda 109, koju zastupa punomoćnica Željka Pintarić, odvjetnica iz OD Korušić, Hrg i Vukalović j.t.d. iz Varaždina, 2. ovršenika Dubravka Martinčevića, OIB: 64678053892 iz Grede, Greda 109 i 3. ovršenice Tee Kolarić, OIB: 7575107983 iz Selnika, Selnik 64, radi ispražnjenja i predaje u posjed nekretnine ovršenika, izvan ročišta, 22. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog 1. ovršenice Božice Martinčević za odgodu ovog ovršnog postupka, podnesen 12. svibnja 2026., kao neosnovan.

II. Odbija se prigovor prava na dom 1. ovršenice Božice Martinčević, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Na prijedlog ovrhovoditelja, Općinski sud u Varaždinu donio je 1. listopada 2012. rješenje o ovrsi broj Ovr-3168/2012-4 kojim je određena ovrha na nekretninama ovršenika Slavka Martinčevića. U ovršnom postupku nekretnine ovršenika kčbr. 1962 u naravi kuća, dvorište i pašnjak sa 1342 m2, kčbr. 1968 u naravi oranica Vrt sa 780 m2 i kčbr. 1969 u naravi put Grunt-dio sa 212 m2, sve upisane u zk.ul. 1701 k.o. Maruševec, u 1/1 dijela, rješenjem Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-221/2017-14 od 11. listopada 2017. dosuđene su ovrhovoditeljici kao kupcu, te je rješenjem Općinskog suda u Varaždinu broj Ovr-221/2017-24 od 9. travnja 2018., pravomoćnim 25. travnja 2018., određena ovrha radi ispražnjenja i predaje navedenih nekretnina u posjed ovrhovoditeljici.

2. S obzirom na to da je ovršenik Slavko Martinčević umro, rješenjem broj Ovr-221/2017-48 od 5. siječnja 2023. utvrđen je prekid postupka zbog smrti ovršenika, dok je rješenjem broj Ovr-131/2023-2 od 10. veljače 2023., pravomoćnim 12. kolovoza 2023., postupak nastavljen s nasljednicima ovršenika - Božicom Martinčević, Dubravkom Martinčevićem i Teom Kolarić.

3. Protiv rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-221/2017-24 od 9. travnja 2018. kojim je određena ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnina u posjed ovrhovoditeljici, 1. ovršenica Božica Martinčević je 19. lipnja 2024. podnijela žalbu nakon proteka roka zbog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 3., toč. 7., toč. 9. i 10. Ovršnog zakona, u povodu koje žalbe je rješenjem ovog suda poslovni broj Ovr-131/2023-29 od 25. studenoga 2025. upućena na parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz čl. 46. st. 1. toč. 7., 9. i 10. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/1996, 29/1999, 42/2000, 173/2003, 194/2003, 151/2004, 88/2005, 121/2005, 67/2008, 139/2010, 154/2011, 70/2012; dalje: Ovršni zakon).

4. Zaključkom ovog suda poslovni broj Ovr-131/2023-35 od 21. travnja 2026. za dan 26. svibnja 2026. određeno je uredovanje radi ispražnjenja i predaje nekretnina, te udaljenjem ovršenika i uklanjanjem svih njihovih stvari sa nekretnina koje su predmet ovrhe te predajom navedenih nekretnina, slobodnih od osoba i stvari, u posjed ovrhovoditeljici.

5. Podneskom od 12. svibnja 2026. 1. ovršenica Božica Martinčević predložila je sudu odgoditi ovaj ovršni postupak do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi kod Općinskog suda u Koprivnici pod brojem P-283/2026 radi utvrđenja nedopustivosti ovrhe po tužbi 1. ovršenice. U podnesenom prijedlogu 1. ovršenica navodi kako ovrhovoditelj u ovom postupku traži ispražnjenje i predaju u posjed nekretnina čkbr. 1962, čkbr. 1968 i čkbr. 1969 sve upisane u zk.ul. 5632 k.o. Maruševec, da su sve tri nekretnine ranije bile u jednom zemljišnoknjižnom ulošku broj 1701 k.o. Maruševec, no u lipnju 2025. čkbr. 1962 i čkbr. 1968 prenesene su u novi zk. uložak broj 5632 k.o. Maruševec. Nadalje, da nekretnine na kojima je određena ovrha predstavljaju bračnu stečevinu pok. Slavka Martinčevića i 1. ovršenice, da su 1. ovršenica i pokojni Slavko Martinčević bili su u braku od 11. prosinca 1973. sve do smrti pokojnog supruga, te da su zajedno u tom braku 1994., nakon više od 15 godina zajedničkog života, kupili nekretnine koje su predmet ovrhe, slijedom čega da iste predstavljaju bračnu stečevinu u smislu odredbi Obiteljskog zakona, u kojoj su bračni drugovi suvlasnici na jednake dijelove. Ističe kako je, unatoč činjenici da se radi o bračnoj stečevini i da se 1. ovršenica nije odrekla svog suvlasničkog dijela, pokojni Slavko Martinčević predmetne nekretnine upisao u zemljišne knjige kao svoje isključivo vlasništvo, ali da upis prava vlasništva u zemljišnim knjigama na ime jednog bračnog druga ne isključuje postojanje bračne stečevine u kojoj oba bračna druga imaju jednak suvlasnički udio. Poziva se na odredbe Obiteljskog zakona prema kojima imovina koju bračni drugovi steknu radom za vrijeme trajanja bračne zajednice predstavlja bračnu stečevinu, pri čemu se zakonskom presumpcijom smatra da su bračni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima, osim ako nije drugačije ugovoreno te navodi da, kako u konkretnom slučaju ne postoji nikakav sporazum kojim bi se navedena presumpcija isključila, 1. ovršenica ima stvarno pravo suvlasništva na predmetnim nekretninama, neovisno o zemljišnoknjižnom stanju. Nadalje, da je radi utvrđenja svog prava odnosno proglašenja nedopustivosti ovrhe u ½ dijela predmetnih nekretnina 1. ovršenica podnijela sudu tužbu, koji postupak je na postupanje ustupljen Općinskom sudu u Koprivnici gdje se vodi pod brojem P-283/2026. Navodi kako ranije nije imala saznanja o postojanju dugovanja niti o provođenju ovršnog postupka na predmetnim nekretninama sve do trenutka smrti pokojnog supruga, kada je kao njegov zakonski nasljednik stupila u ovršni postupak te je tada po prvi put saznala za postojanje dugova i za činjenicu da se nad predmetnim nekretninama provodi ovrha, a do tog trenutka 1. ovršenica da nije bila obaviještena o navedenim okolnostima, niti

je sudjelovala u financijskim i pravnim poslovima pokojnog supruga jer bračni odnosi prije smrti pok. supruga među njima nisu bili skladni. Kao pravno neuka osoba starije životne dobi, da nije bila svjesna potrebe niti mogućnosti provjere zemljišnoknjižnog stanja nekretnina koje čine njezin dom, niti je mogla osnovano očekivati da bi mogla biti lišena prava koja joj pripadaju po osnovi bračne stečevine. Nadalje, navodi kako bi provedbom ovog postupka odnosno iseljenjem 1. ovršenice iz njezinih nekretnina ista ostala bez nekretnine za život, dok odgodom ovrhe za ovrhovoditelja ne nastaje nikakva šteta, jer niti otkad je postao vlasnikom nekretnina nije u posjedu istih niti je na bilo koji način ugroženo njegovo pravo jer 1. ovršenica ne osporava pravo na suposjed za ovrhovoditelja, dok ovršenica nema drugih nekretnina niti si može na kakvi drugi način riješiti stambeno pitanje. Povrh toga, da je starija i bolesna osoba, na čije zdravstveno stanje ovaj postupak značajno utječe pa postoji i opasnost od nastanke teške i teško nadoknadive štete za 1. ovršenicu. Ističe kako bi provedbom ovrhe bilo povrijeđeno i pravo 1. ovršenice na dom jer su joj to jedine nekretnine koje ima, a povrh toga su i njezino suvlasništvo. Smatra da bi sud u svakom pojedinom slučaju trebao odvagnuti interes osobe kojoj prijeti gubitak doma nasuprot cilju koji se želi postići mjerom iseljenja odnosno da bi trebao provesti test razmjernosti s obzirom na načela sadržana u čl. 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Povrh toga, da je njezino zdravstveno stanje takvo da bi postupak prisilnog iseljenja na nju djelovao izuzetno loše i značajno bi ga narušio. Obzirom na sve navedeno, 1. ovršenica smatra da su u konkretnom slučaju ispunjene sve pretpostavke za odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi kod Općinskog suda u Koprivnici pod brojem P-283/2026 radi utvrđenja nedopustivosti ovrhe.

6. Podnesak u kojem je 1. ovršenica istaknula prigovor prava na dom i predložila odgodu ovrhe dostavljen je na očitovanje ovrhovoditeljici koja se na isti očitovala podneskom od 20. svibnja 2026. Ovrhovoditeljica ističe kako se protivi prijedlogu za odgodu te navodi kako se predmetni ovršni postupak vodi još od 2017., dakle više od 9 godina, te još od vremena kada je bio živ pokojni suprug ovršenice, da je ovršenica od samog početka znala za predmetni ovršni postupak, kao i za činjenicu duga njezinog pokojnog supruga prema ovrhovoditeljici, te da su svakako i njen pokojni suprug i ona imali dosta vremena, više od 9 godina, da taj dug vrate. Nadalje, da je ovršenica tek nedavno počela isticati da je predmetna nekretnina bračna stečevina, a što nikada nije prije isticala, čak ni u postupku prodaje nekretnine u ovršnom postupku. Isto tako, da je ovrhovoditeljica ovršenici, a kada je ovrhovoditeljica putem ovršnog postupka postala vlasnicom nekretnine, ponudila da joj ovršenica plaća najamninu obzirom da živi u njezinoj kući, a što je ovršenica i činila jedno kraće vremensko razdoblje, te je u tom razdoblju ovrha i odgađana, međutim da je ovršenica jednostavno prestala plaćati tu najamninu. Konačno, ovrhovoditeljica da je ovršenici prije tri godine ponudila da joj je za iznos od 25.000,00 EUR spremna prepustiti predmetnu nekretninu, a na što se ovršenica oglušila. Iz navedenog da je vidljivo da je ovrhovoditeljica ovršenici dala i vremena i prilike da podmiri dugovanje i natrag preuzme vlasništvo nekretnine, međutim da je ovršenica te ponude ignorirala.

7. Prijedlog za odgodu 1. ovršenice Božice Martinčević nije osnovan.

8. Prema čl. 61. st. 1. Ovršnog zakona, sud može odgoditi ovrhu na prijedlog ovršenika ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo

nasilje, uz kumulativno ispunjenje barem jednog od dodatnih uvjeta za odgodu koji su propisani točkama 1. – 8. istog stavka istog članka Ovršnog zakona.

9. U konkretnom slučaju iz navoda 1. ovršenice proizlazi kako je ispunjen uvjet iz čl. 61. st. 1. toč. 5. Ovršnog zakona jer je tužbom pokrenula parnicu iz čl. 51. OZ-a.

10. Međutim, sud je utvrdio kako u konkretnom slučaju nije ispunjen drugi kumulativni uvjet odnosno da 1. ovršenica nije učinila vjerojatnim da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu. Naime, 1. ovršenica samo paušalno navodi da bi provedbom ovrhe nastala nenadoknadiva šteta zbog njezine starosti, lošeg zdravstvenog stanja i činjenice da nema na drugi način riješeno stambeno pitanje.

10.1. Nenadoknadiva ili teško nadoknadiva šteta koju ovršenik mora učiniti vjerojatnim kada predlaže odgodu ovrhe ne može biti šteta koja redovito po samom tijeku stvari nastaje u ovršnom postupku koji je po samoj svojoj naravi postupak prisilnog ostvarenja tražbine ovrhovoditelja, već se mora raditi o vjerojatnosti štete u većem opsegu, a 1. ovršenica prednje ničim ne dokazuje. Dakle, potrebno je da 1. ovršenica trpljenje nenadoknadive ili teško nadoknadive štete učini vjerojatnim sa takvom vjerojatnošću da ista bude objektivizirana uvjerljivim, životnim i logičnim činjenicama i okolnostima koje omogućavaju provjerljivost pretpostavke vjerojatnosti. Ta šteta se prvenstveno odnosi na nemogućnost ovrhovoditeljice da joj u slučaju proglašenja ovrhe nedopuštenom vrati korist stečenu u ovršnom postupku i naknadi daljnju eventualnu štetu koju bi pretrpjela, a koju okolnost 1. ovršenica ne ističe niti na tu okolnost predlaže kakve dokaze, i to dokaze u vidu potvrda Ministarstva unutarnjih poslova, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, zemljišnoknjižnih odjela, katastra i drugih tijela, iz kojih bi bilo razvidno da ovrhovoditeljica nije evidentirana kao vlasnica vozila, nekretnina ili vrijednosnih papira, odnosno da ne raspolaže bilo kakvom stvari ili pravom na kojem bi se mogla provesti ovrha u slučaju proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom. Stoga navedena pretpostavka u konkretnom slučaju nije ispunjena.

11. Zaključno se ističe kako institut odgode ovrhe nije pravno sredstvo kojim bi ovršenici u ovrsi mogli štititi svoja eventualno povrijeđena prava. Pri tome valja reći da je prodaja nekretnine u kojoj 1. ovršenica živi u svakom slučaju otegotno za njezinu situaciju, ali ne može biti razlog za nepostupanje po ovršnoj ispravi jer bi u protivnom u svakom takvom postupku pravo ovrhovoditelja bilo onemogućeno, što se svakako protivi svrsi ovršnog postupka odnosno da ovrhovoditelj na zakonit način ostvari svoju tražbinu utvrđenu ovršnom ispravom.

12. Slijedom svega navedenog, sud je zaključio kako nisu ispunjeni uvjeti za odgodu ovrhe, te je prijedlog za odgodu kao neosnovan, odbijen, kako je to navedeno u točki I. izreke rješenja.

13. Prigovor prava na dom koji 1. ovršenica ističe uz prijedlog za odgodu ovrhe nije osnovan. Naime, čl. 8. st. 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori", broj: 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10 i 13/17, dalje: Konvencija) propisano je pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, tako da svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja. St. 2. istog članka propisano je da se javna vlast neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je to u

demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih. Može li neka od propisanih iznimki iz čl. 8. st. 2. Konvencije opravdati miješanje javne vlasti u pravo na dom, prosuđuje se primjenom testa razmjernosti na okolnosti konkretnog slučaja. Cilj testa razmjernosti jest dobiti odgovor na pitanje je li u konkretnom slučaju došlo do povrede prava zajamčenog čl. 8. Konvencije.

13.1. Uvidom u podatke Jedinstvenog registra osoba RH (MUP) sud zaključuje kako predmetne nekretnine predstavljaju dom 1. ovršenice budući da na tim nekretninama ima prijavljeno prebivalište neprekidno od 26. kolovoza 1994.

13.2. Međutim, provođenjem testa razmjernosti sud zaključuje kako je miješanje javne vlasti u pravo na dom 1. ovršenice utemeljeno na zakonu budući da je u ovom konkretnom slučaju rješenje Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj Ovr-221/17-24 od 9. travnja 2018., pravomoćno 25. travnja 2018., kojim je određena ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnina ovrhovoditeljici, doneseno na temelju rješenja poslovni broj Ovr-221/2017-14 od 11. listopada 2017., koje je steklo svojstvo pravomoćnosti 26. listopada 2017., kojim su nekretnine koje su predmet ovrhe dosuđene ovrhovoditeljici kao kupcu te je ista postala punopravna vlasnica nekretnina koje su predmet ovog ovršnog postupka. U tom smislu je miješanje javne vlasti u pravo na dom 1. ovršenice opravdano jer je usmjereno na zaštitu i ostvarivanje prava ovrhovoditeljice i to prava utvrđenog ovršnom ispravom i upisanog u zemljišne knjige te je kao takvo usmjereno na postizanje legitimnog cilja. Konačno, miješanje javne vlasti nužno je u demokratskom društvu s obzirom da se legitimni cilj ne može postići blažom mjerom.

14. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

U Ivancu 22. svibnja 2026.

Sutkinja
Nataša Sever

NATAŠA SEVER

Elektronički potpisano: 22.05.2026T14:38:17 (UTC:2026-05-22T12:38:17Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: af84c4aa-cec5-4707-bd99-d9f16fc4a395
Općinski sud u Varaždinu

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, pismeno, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:
1/ Ovrhovoditeljici, po punomoćniku Marku Hreljcu, odvjetniku u Varaždinu
2/ 1. ovršenici, po punomoćnici Željki Pintarić, odvjetnici iz OD Korušić, Hrg i Vukalović j.t.d. iz Varaždina
3/ 2. ovršeniku Dubravku Martinčeviću, Greda, Greda 109
4/ 3. ovršenici Tei Kolarić, Selnik, Selnik 64

Broj zapisa: **9-30888-70f74**

Kontrolni broj: **01f6e-51aee-71abc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.